

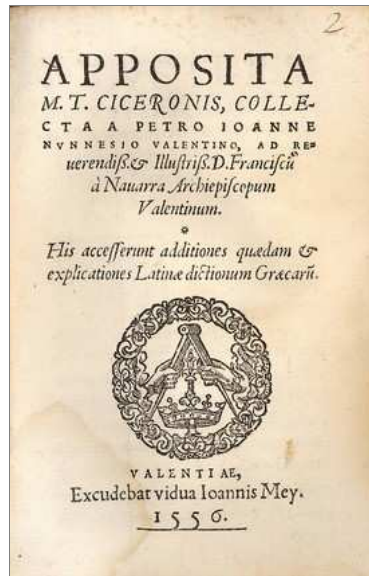

Tots els dies 9

13 de febrer de 2016

(C/ Sant Vicent Martir, Iglesia de Sant Marti
Valencia ciutat)

Associacions col·laboradores

Portada de l'obra *Apposita M.T. Ciceronis, collecta* (1556) recopilació de Pere Joan Nunyes. Impressa per la Viuda de Joan Mey

Portada de l'obra *Modi loquendi Latino & Hispano sermone*, à *Petro Madariaga*. Du un retrat de Joan L. Vives. Impressa en 1582, per la Viuda de Pedro de Huete

(Socarrat, segle XV)

Felipa Jeronima Galés

(¿? -Valencia ciutat 1587)

Convencio Valencianista
cvalencianista@gmail.com

FELIPA JERONIMA GALÉS

(¿? – Valencia ciutat 1587)

Sobre Jeronima Galés hi ha senyes difícils d'establir, com son la data i el lloc del seu naiximent. Tot apunta a que naix a partir de la segona dècada del segle XVI, puix es té notícia de que contragué matrimoni quan tenia entre 16 i 20 anys. Eixerci la professió d'impresora durant un llarg període de temps i fallí en Valencia en 1587.

Es casà en l'impressor d'orige flamenc, instalat en Valencia, Joan Mey, el qual ja en 1550 feu testament nomenant-la hereua universal, encarregant-li la responsabilitat de l'educació dels fills naixcuts del matrimoni –un total de sis: Angela, Isabel, Joan Felip, Ana, Francesca i Pere Patrici– i del negoci tipogràfic. Es precisament este mateix any quan apareix com a col·laboradora impressora junt al seu marit, i serà ella la que es farà càrrec de l'impremta en Valencia, en traslladar-se durant uns anys el seu espòs a Alcalá d'Henares a on n'obriria una altra (1552-1554). Este es un període fecund per al negoci dels Mey puix es publicaran baix la direcció de Jeronima una gran quantitat d'obres.

Mort Joan Mey en 1556, Jeronima es fa càrrec personalment del negoci –ella figura com a signatària de contractes i d'uns altres documents– i les obres que eixiran del taller ho faran com a impreses per la viuda de Joan Mey o bé en el nom de l'impressor com a sinònim de qualitat i prestigi, tot lo qual comportava que fora receptora d'encàrrecs del mateix Consell de la Ciutat, de l'Hospital General i d'uns altres organismes oficials, eclesiàstics i universitaris.

Jeronima es casà en segones noces en Pedro de Huete (1558 o 1559), del qual es sap que era corrector i impressor i que seria un gran col·laborador en una empresa que tindria continuïtat per més de dos generacions. L'impremta i les obres editades passaran des de llavors a portar el nom de Huete fins la seua mort en 1580, encara que ella porta el pes i la responsabilitat d'un negoci que deixarà en herència, en un primer moment, al seu fill J. Felip Mey, decisió que canviarà més avant.

De nou viuda segueix al front del negoci editorial ajudada pel seu fill Pere Patrici Mey, a qui prepararà per a regentar-lo i qui serà definitivament el seu continuador i hereu en detriment del primogenit J. Felip –que hauria segut lo previsible–, de qui sabem que fon catedràtic i traductor d'Ovidi.

Son moltíssimes les obres que ixqueren de l'obra en el que Jeronima Galés sempre estigues present, com esposa o com a mare, però sobre tot com una extraordinària empresària coneixedora de l'ofici. Les edicions que eixiren dels seus tallers, baix el nom de Mey, de Huete o com a "viuda de..." (Mey o Huete), compregueren les més diverses temàtiques: obres tècniques, tractats clàssics i manuals universitaris, publicacions sobre política, eclesiàstiques, de caràcter social, d'entreteniment, festives, texts l·legals, etc... Estes publicacions gojaren, com s'ha indicat, d'un notable prestigi –son molts els documents de l'època que fan referència a la perícia i excel·lència de Jeronima Galés–; es tractava en qualsevol cas d'edicions molt cuidades que contribuiran al desenvolupament intel·lectual, a la difusió de la cultura i que ompliren les biblioteques més importants de l'època.

A títol anecdòtic, dels mateixos tallers que durant temps dirigí Jeronima eixiria impresa la segona edició de *Don Quixote de la Mancha* (1605-1616) de Miguel de Cervantes. Llavors estava ja al front Pere Patrici Mey, que viqué entre 1550? i 1623.

Jeronima Galés publicà un sonet en els preliminars de la traducció castellana de *El libro de las historias*, de Paulo Jovio, editat per ella en 1562, en el que reivindicava la seua experiència i coneixement de la professió i que es reproduïx a continuació.

La impresora al lector

Puesto que el mugeril flaco bullicio
no debe entremeterse en arduas cosas,
pues luego dicen lenguas maliciosas,
que es sacar a las puertas de su quicio.

lovio latino deste tiempo ha sido
el más rico escritor, y más ilustre
que ha visto ni verá el suelo toscano.

Si el voto mío vale por mi officio,
y haver sido una entre las más curiosas,
que de ver imprimir las más famosas
historias ya tengo uso y exercicio.

Y hale dado español y de más lustre
el docto Villafranca, agradecido
serás a él, y a mi lector humano.

Jeronima Galés (1562)